

discuteretur. Beata gens, cui divina clementia tam pium et prudentem providebat 801
rectorem¹. Felix populus, qui sapiente et pio regitur principe; sicut in illo Platonico^{Sept. vel Oct.}
legitur proverbio² dicente^a felicia esse regna, si philosophi, id est amatores sapientiae,
regnarent, vel reges philosophiae studerent. Quia nihil sapientiae in hoc mundo
5 comparari poterit. Haec est namque, quae humilem exaltat^b et potentem gloriosum
efficit et in omni persona laudabilis existit; in qua decus est et pulchritudo vitae
praesentis necnon et gloria^c perpetuae beatitudinis. Quia solummodo vera est sa-
pientia^d, quae beatos aeternos efficit dies.

Hanc enim vestram optimam sollicitudinem, domine mi David, semper amare et
10 praedicare agnoscebam. Omnesque ad eam discendam exhortari, immo et praemiis
honoribusque sollicitare, atque ex diversis mundi partibus amatores illius vestrae
bonae voluntati adiutores convocare studuistis³. Inter quos me etiam, infimum eius-
dem sanctae sapientiae vernaculum, de ultimis Britanniae finibus adsciscere curastis⁴;
atque utinam tam utilem in domo Dei servulum, quam promptulum vestrae oboedire
15 voluntati. Quia diligens diligebam in sacratissimo pectore vestro, quod in me vos
velle invenire intellegebam.

Unde cotidie avida cordis intentione, suspensis in verba venientium auribus,
sollicitus eram, quid mihi nuntiarent de domino meo dulcissimo David, quando domum
rediret, quando patriam reverteretur. Tandem^e aliquando, quamvis sero, vox optata
20 concurrentium desiderii mei insonuit auribus: 'Iam iamque veniet; iam Alpes transivit,
quem tanto animi tui fervore, o Albine, adesse optasti'. Tum ego repetens iterum
atque iterum lacrimabili voce clamavi: 'O domine Iesu, quare non das mihi pennas
aquilae? quare non^f translationem Abacuc prophetae⁵ una die vel etiam hora concedis? Dan. 14, 35.
ut amplecter et osculer vestigia illius carissimi mei et super omne, quod in hoc mundo
25 amari potest, dulcissimi oculos videam clarissimos, verba audiam iocundissima. Vel
quid tu, inimica, tempore inopportuno me opprimis, febris, et non permittis me solita
corporis mei alacritate fungi? ut vel tarde fiat, quod cito non valet'.

Adtamen, hoc adventus vestri gratissimo laetus nuntio, confestim Candidum
nostrum vestrae obviam sanctissimae dilectioni dirigere studui; habens^g in manu
30 munuscula, gratiae^h senioris certus, clientelli, et in ore necessarias magistri voluntates.
Quem benignitas vestra ut clementer audiat, obsecro.

Tempus est, ut agnoscat infirmitas fragilitatem suamⁱ et tota se conferat in
stabilitatem animae suae: ut, quamvis exterior homo annorum numero vel morborum
molestia conteratur, tamen renovetur desiderio salutis aeternae interior de die^k in
35 diem. Quod qualiter fieri debeat, mens mea vestrae pietatis expectat consilium. Nam
si praeceps pugnantium praesumptio saepe in periculum cadit, quanto magis, qui
spiritaliter inire cogitat certamen, si consilio non regitur prudenti, per vices incerta
sudat victoria. Quod ne fieret, sancta prohibuit scriptura dicens: 'Omnia fac per con-
siliu, postea non paenitebis'¹. Hoc optime sciens, mei ipsius minus confidens dis- Eccli. 32, 24.
40 positione, vestrae prudentiae me subicere consilio decrevi. Quia, ut vere fateor,

^a) dicentes *T.* ^b) extat *T.* ^c) gloriae *T.* ^d) sapientiae *T.* ^e) Tando *T.* ^f) om. *T.*
^g) sic *T* pro habentem — certum. ^h) gratiae scripsit *J.* pro gratia *T.* ⁱ) suam suam *T.* ^k) diae *T.*
¹) paeniteberis *T.*

1) Cf. supra pp. 84. 281. 2) Boethius de consol. philos. I, 4, 5: sententiam Platonis . . . : beatas
45 fore res publicas, si eas vel studiosi sapientiae regerent vel earum rectores studere sapientiae con-
tigisset. 3) Cf. infra pp. 308. 309. 4) Cf. carmen Alcvini (Poet. Carol. I, 334):

Albinus veniens peregrino vatis ab orbe
His quem direxit praeclara Britannia terris,
Suscipit hunc Carolus huius rex inclytus orbis,
50 Cum pietate sacrae sophiae tum propter amorem.

5) Cf. Hieronymi ep. 3 (Opp. I, 9), supra pp. 36 n. 2; 126. 319 n. 13.